

רשומות

הצעות חוק

11 במרס 1996

2529

כ' באדר התשנ"ו

עמוד

652 ..... הצעת חוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה), התשנ"ו-1996

הצעת חוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה), התשנ"ו-1996

- הוראות שעה 1. בתקופה של שנה החל ביום פרסומו של חוק זה -
- (1) בחוק עובדים זרים (העסקה שלא כדין), התשנ"א-1991¹ אחרי סעיף 2 יבוא:
- "הלנה שלא כדין (א) מעביד או מתווך כוח אדם שעשה אחד מאלה, בין בתמורה ובין שלא בתמורה:
- (1) העמיד ביורעין מקום לינה לרשותו של עובד זר, שנכנס לישראל שלא כדין, או שיושב בה שלא כדין או שעובד בישראל ללא רשיון שניתן לכך לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952² (להלן - רשיון עבודה כדין), בין אם המקום היה בבעלותו או בהחזקתו, ובין אם היה בבעלותו או בהחזקתו של אדם אחר;
- (2) תיווך או סייע בכל דרך אחרת, בהשגת מקום לינה לעובד זר כאמור בפסקה (1), דינו - כפל הקנס האמור בסעיף 61(א2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977³, ואם נעברה העבירה אגב עיסוקו של מי שעבד את העבירה בעסקו או במשלה ידו, דינו - קנס כאמור או מאסר ששה חודשים.
- (ב) לענין עבירה לפי סעיף קטן (א), מעביד או מתווך כוח אדם, שעשה אחד המעשים האמורים בסעיף קטן (א), עליו הראיה שבדק כי בידי העובד הזר מסמכים שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין, ויושב בה כדין ועובד בה לפי רשיון עבודה כדין או שבנסיבות הענין לא היה עליו לדעת, בעת שעשה את אחד המעשים האמורים, שהעובד הזר נכנס לישראל שלא כדין, או שהוא יושב בה שלא כדין, או שהוא עובד בה ללא רשיון עבודה כדין";
- (2) בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952⁴, אחרי סעיף 12 יבוא:
- "הלנה העסקה והסעה שלא כדין (א) מי שהעמיד, בין בתמורה ובין שלא בתמורה, מקום לינה לרשותו של תושב האזור, שנכנס לישראל או שיושב בה, שלא

ד ב ר י ה ס ב ר

מסויימים של אזורי יהודה, השומרון וחבל עזה הנכנסים לישראל, או השוהים בה, ללא היתר כדין, או בניגוד לתנאי ההיתר.

חוק איסור הלנה (תיקוני חקיקה - הוראת שעה) חוקק לראשונה בחודש דצמבר 1994 והוקק מחדש בשנת 1995. לאור המצב הבטחוני השורר היום במדינת ישראל, מוצע לשוב ולקבוע הסדר חוקי כאמור לתקופה של שנה.

בשנת 1994 הוציעה הממשלה הסדר חוקי מיוחד כהוראת שעה למשך שישה חודשים כדי לטפל בסכנה מוחשית לבטחונם של תושבי ישראל מצד אלה הנכנסים למדינה או השוהים בה ללא היתר.

מטרתה העיקרית של הצעת חוק זו, שפורסמה בהצעות חוק התשנ"ד עמ' 134, היתה להתמודד עם סכנה הנשקפת לבטחון תושבי המדינה מתושבים

¹ סיח התשי"ב, עמ' 354.

² סיח התשל"ז, עמ' 226.

³ דיני מדינת ישראל, התשב"ט, עמ' 284.

⁴ סיח התשי"ב, עמ' 31.

כדין, או סייע לתושב האזור כאמור להשיג מקום לינה, דינו, על אף האמור בכל חיקוק – מאסר שנתיים או קנס.

(ב) מעביד שהעסיק עובד שהוא תושב האזור שאינו רשאי לעבוד בישראל לפי חוק זה, וכן מתווך כוח אדם שתיווך בקשר להעסקתו של עובד כאמור, דינו, על אף האמור בכל חיקוק – שנתיים מאסר או קנס.

(ג) מעביד או מתווך כוח אדם המסיע ברכב, בעצמו או באמצעות עובדו או שלוחו, אדם שהוא תושב האזור שאינו רשאי לעבוד בישראל מכוח חוק זה, דינו – מאסר שנתיים או קנס.

(ד) מי שעשה מעשה כאמור בסעיף זה עליו הראיה שבדק שבידי תושב האזור מסמכים שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין, יושב בה כדין, או שבנסיבות הענין, לא היה עליו לדעת, בעת שעשה את אחד המעשים האמורים בסעיף קטן (א), שתושב האזור נכנס לישראל שלא כדין או שהוא יושב בה שלא כדין.

(ה) לענין סעיף זה –

“אזור” – יהודה והשומרון וחבל עזה;

“מעביד” ו“מתווך כוח אדם” – כמשמעותם בחוק עובדים זרים (העסקה שלא כדין), התשנ”א-1991.

112. (א) עבירה לפי סעיף 12 וא היא עבירה מינהלית, כמשמעותה בחוק העבירות המינהליות, התשמ”ו-1985,⁵ והוראות החוק האמור יחולו עליה, בשינויים המחוייבים כשל הוראות סעיף זה וסעיף 12.

עבירה מינהלית

(ב) לעבירה מינהלית לפי סעיף זה יהיה קנס מינהלי קצוב של 2,000 שקלים חדשים, לגבי כל תושב האזור שלגביו נעברה העבירה, ובעבירה מינהלית חוזרת – כפל הקנס האמור; לענין זה, “עבירה חוזרת” – כמשמעותה בחוק העבירות המינהליות, התשמ”ו-1985.

112. הוראות הסעיפים 73 עד 76 לחוק שירות התעסוקה, התשי”ט-1959,⁶ יחולו גם לגבי פיקוח של משרד העבודה והרווחה לענין סעיפים 12(א) ו-12(ב).

פיקוח

112. על אף הוראות סעיף 15 וכל חוק אחר, השר לבטחון הפנים ממונה על ביצוע סעיפים 12 ו-12ב, ובנוסף, ובנפרד שר העבודה והרווחה ממונה על ביצוע סעיפים 12(א) ו-12(ב) ו-12ב, לענין עבירות שעבר מעביד או מתווך כוח אדם.

ביצוע

⁵ ס”ח התשי”ט, עמ’ 32.
⁶ ס”ח התשי”ט, עמ’ 32.

